

č. 4
2022

Školní časopis

ZŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408

**Kalamář postoupil do finále soutěže Školní časopis roku
Do kterého zájmového kroužku chodíš?
Naše škola očima letošních prvňáčků
První místo Karolíny Gliwitzky v literární soutěži**

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

vítám Vás u prvního čísla našeho školního časopisu Kalamář ve školním roce 2022/2023.

Tento rok nám přináší řadu změn. Nejvýznamnější z nich je změna ve vedení školy. Naším novým panem ředitelem se stal Ing. Lukáš Machálka, MBA. Obměnily se řady pedagogů a máme i novou paní vedoucí školní jídelny.

Pozměnila se i redakce časopisu Kalamář. Někteří redaktoři odešli na střední školy, včetně šéfredaktorky Markéty Bokové. Namísto nich se v naší redakci objevilo několik nových tváří, zejména z řad žáků šestého ročníku. O grafickou podobu časopisu se bude nově starat dvojice Kristýna Svíčková s paní učitelkou Markétou Šenkeříkovou. A funkci šéfredaktorky Kalamáře přebírám já, Silvie Kuchařová.

Velkou motivací pro naše další působení je postup do finále soutěže školních časopisů, které se uskuteční na konci listopadu.

Po dvouleté pauze se v naší škole znovu obnovilo fungování zájmových kroužků. Více informací a zajímavostí o nich se dočtete v našem článku.

Během září a října se uskutečnilo několik školních akcí. Přiblížíme Vám adaptační kurzy šestých tříd a exkurzi ve vodní elektrárně letošních devátáků. V našich reportážích jsme samozřejmě nemohli zapomenout ani na nové prvňáčky.

V sekci Rozhovor jsme pro Vás připravili informace o panu učiteli a zakladateli časopisu Kalamář, Davidu Hýlovi.

Obsah

Co se podařilo

Kalamář postoupil do finále soutěže Školní časopis roku..... 3
Do kterého zájmového kroužku chodíš?..... 3

Kaleidoskop školních událostí

Adaptační kurzy šestých tříd..... 5
Anketa mezi nováčky na druhém stupni..... 6
Deváťáci navštívili vodní elektrárnu a dozvěděli se o čarodějnických procesech..... 7
Naše škola očima letošních prvňáčků..... 8

Rozhovor

Udělal jsem si trenérskou licenci na šachy..... 9

Hlavní téma

První místo Karolíny Gliwitzky v literární soutěži..... 11

Sportovní okénko

Cyklistický kurz na Horní Bečvu proběhl ve dvou termínech..... 14
Naši žáci závodili v přespolním běhu na Horečkách..... 15

Putování časem

Stoleté výročí narození manželů Zátopkových..... 16

Svět zvířat

Invazivní druhy zvířat..... 19

Recenze

Jedenáct - Neobyčejný deník obyčejné holky..... 19

Tvorba žáků

Výtvarné práce..... 20

V souvislosti s 640. výročím našeho města proběhla v některých třídách literární soutěž s názvem "Naše město Frenštát". Vynikajícího úspěchu dosáhla Karolína Gliwitzky, která zvítězila ve své kategorii. Můžete si přečíst i další povedené literární práce.

Nezapomněli jsme ani na sportovní a historické rubriky. Sportovní okénko se tentokrát bude týkat cyklistického kurzu osmých tříd a přespolního běhu na Horečkách.

V sekci Putování časem nelze opomenout sté výročí narození našich

významných sportovců, Emila a Dany Zátopkových.

Prostřednictvím článku Jindřicha Sládka Vám přiblížíme invazivní druhy zvířat v České republice.

Nechybí ani recenze knihy a celé číslo je zakončeno výtvarnými pracemi žáků.

Přeji Vám příjemné čtení a klidné prožití podzimních dnů.

Silvie Kuchařová,
šéfredaktorka

Kalamář postoupil do finále soutěže Školní časopis roku

Stejně jako vloni, i v letošním školním roce se časopis Kalamář účastní soutěže Školní časopis roku. Tato celostátní soutěž je určena pro všechny, kteří ve školním prostředí vydávají časopisy nebo noviny, a to v tištěné i elektronické podobě.

Kalamář již úspěšně prošel krajským kolem a dne 25. 11. 2022 se jeho redaktoři zúčastní celorepublikového finále na Fakultě sociálních studií v Brně. Vyhlášení

výsledků proběhne v rámci Multimediálního dne, který bude tentokrát zaměřen na politickou žurnalistiku.

Postup do finálového kola je zásluhou pilné práce redakčního týmu z loňského roku, který měl toto složení: šéfredaktorka Markéta Boková, redaktoři Tomáš Bok, Adéla Bordovská, Karolína Gliwitsky, Filip Christodulos, Anežka Jašková, Tadeáš Krejčí, Jakub Kryške, Silvie

Kuchařová, Eliška Mičulková, Jindřich Sládek, Barbora Stanečková, Kristýna Svaková, Jiří Svíčka, Jonáš Vavrečka, Horymír Zářecký a Klára Zrubková.

Všem žákům, kteří se na tvorbě časopisu podílejí, blahopřeji k úspěchu a děkuji jim za skvělou reprezentaci školy.

Mgr. David Hýl,
vedoucí Redaktorského kroužku

Co se podařilo

Členové Redaktorského kroužku | Foto: pan učitel Kolářek

Do kterého zájmového kroužku chodíš?

Po dvouleté odmlce mají záhunští žáci opět možnost navštěvovat zájmové kroužky ve škole. Žákům jich bylo nabídnuto celkem dvanáct, přičemž dva z nich jsou dublované. Tyto kroužky vedou učitelé z naší školy. O všechny je velký zájem a my vám je dnes představíme trochu blíže.

Výtvarný kroužek

Kroužek je určen pro děti 1. - 2. třídy. Je zaměřen na rozvoj tvořivosti a výtvarného myšlení

zábavnou formou. Žáci se seznámí se základními výtvarnými technikami kresby (pastely, tužka...) a malby (vodové, akrylové...). Vyzkouší si také netradiční výtvarné techniky a postupy, práci s různými materiály (přírodniny, látky, provázky, lepenky...). Žáci pak mohou svými výrobky vyzdobit naši školu. Kroužek probíhá každé úterý od 13:00 do 14:30 ve třídě 3.A pod vedením paní asistentky Heleny Sobotíkové.

Aranžérský kroužek

Tento výtvarný kroužek

pracuje na naší škole již mnoho let. Zaměřujeme se na malbu, kresbu i jiné výtvarné techniky. Nejzdařilejší práce zdobí chodby školy. Děti tvoří z různých materiálů - korálků, plastů, drátků, papírových ruliček a podobně. Mohou si také vyrobit drobné dárečky pro své rodiče a kamarády. Je toho mnoho a každý rok je náplň kroužku odlišná. Záleží na dětech, co zvládnou a z čeho mají radost. Kroužek je určený pro žáky 3. - 5. třídy, probíhá ve středu v čase 13:15 - 15:00 pod vedením paní učitelky Yvony Plasgurové.

Psací písmo

Kroužek je vhodný pro děti, které chtějí umět klasické psací písmo. Je určen pro žáky 3. - 5. třídy pod vedením paní učitelky Moniky Bialkové. Stejný kroužek vede i paní učitelka Bára Golová ve čtvrtek v čase 13:00 - 13:45 hodin.

Historie nás baví

Tyto aktivity jsou určeny pro žáky od 5. třídy. Povídáme si o některých historických událostech i osobnostech celého světa. Děti se dozví něco málo o prvních civilizacích, starověkých bojovnících, slavných vojevůdčích, důležitých bitvách a také o různých historických záhadách. Kroužek probíhá pod vedením paní učitelky Moniky Bialkové.

Deskové hry

V kroužku se děti seznámí nejen s klasickými deskovými a karetními hrami, ale především se spoustou moderních společenských her. Při hře se učí spolupracovat, respektovat pravidla i pokyny lektora. Přestože je kroužek plný zábavy a legrace, děti zároveň trénují trpělivost, logické myšlení, soustředění, ale také umění prohrávat. Kroužek je určen pro žáky 3. - 5. třídy, probíhá ve středu od 13:00 do 14:00 hodin pod vedením paní učitelky Blanky Křenkové.

Šachový kroužek

Kroužek je určen žákům od 1. do 9. třídy. Cílem této královské hry je, aby si děti osvojily základní pravidla a strategie šachu a současně, aby k této hře získaly kladný vztah a dobře se u ní pobavily. Prostřednictvím výuky si děti trénují pozornost,

Ilustrační foto | Pixabay

přemýšlení, předvídavost a schopnost plánování činností. Kroužek probíhá každé úterý v ranních hodinách od 7:00 do 7:45 hodin ve třídě 7.A pod vedením pana učitele Davida Hýla.

Florbal a badminton

Kroužek je zaměřen na rozvoj pohybových aktivit, zdokonalování herních dovedností, zlepšování techniky a v neposlední řadě slouží také k navazování nových přátelství mezi žáky různých tříd naší školy. Vše probíhá nenásilnou formou různých cvičení a her. Je určen pro žáky od 6. do 9. třídy v pátek v čase 7:00 - 7:45 pod vedením pana učitele Jiřího Kolářka.

Redaktorský kroužek

Cílem redaktorského kroužku časopisu Kalamář je informovat o dění ve škole očima žáků, přinášet ankety, rozhovory se zajímavými lidmi, zveřejňovat povedené literární práce žáků školy a prezentovat školu na veřejnosti. Žáci si sami rozhodují o obsahu časopisu, upravují fotky a pracují s grafikou. Kroužek je určen žákům 5. - 9. ročníků a probíhá pod vedením pana učitele Davida Hýla.

Kroužek čtení

Jedná se o zájmovou činnost, ve které žáci 7.C nejen čtou, ale také pečou, hrají hry a plní různé únikovky. Kroužek probíhá

Ilustrační foto | Pixabay

a také názvy jídel, která si v restauraci vyberete. S tím vším se seznámíte v tomto kroužku. Navíc se dozvíte i různé zajímavosti o Francii, naučíte se písničku a ochutnáte francouzské bonbóny a další dobroty. Au revoir :) To vše pod vedením paní učitelky Jany Babincové.

Příprava na přijímací zkoušky z českého jazyka

a) Je zaměřena na procvičování veškerého učiva z českého jazyka, aby žáci zvládli přijímací zkoušky. Pozornost je věnována především starším testům společnosti Cermat. Žáci se seznamují s typy úloh, postupy při vypracování, jsou upozorňováni, na co se mají zaměřit a také jakou zvolit taktiku při vlastním testu. Opakuje se učivo z mluvnice, literatury i slohu. Setkání probíhají v pondělí online formou v čase 16:00-17:00 hodin pod vedením paní učitelky Jany Gurášové.

b) Kroužek je určen pro žáky 9. tříd připravující se na přijímací zkoušky. Je jim dovysvětlováno učivo, které jim činí největší potíže a mají možnost vyzkoušet si testy z minulých let. Kroužek probíhá ve čtvrtek od 12:45 do 13:30 pod vedením paní učitelky Michaely Veličkové.

Příprava na přijímací zkoušky z matematiky

Kroužek je vhodný pro žáky 9. ročníku, kteří se připravují na přijímací zkoušky z matematiky. Kromě opakování učiva mají možnost vyzkoušet si testy z předchozích let. Kroužek probíhá každé pondělí od 14:00 - 14:45 hodin pod vedením paní učitelky Kateřiny Chalupové a v pátek v čase 7:00 - 7:45 pod vedením pana učitele Martina Blažka.

Francouzština

Když se vydáte do Paříže nebo do Provence, Kroužek probíhá každé pondělí od 14:00 - 14:45 hodin pod vedením paní učitelky Kateřiny Chalupové a v pátek v čase 7:00 - 7:45 pod vedením pana učitele Martina Blažka.

Adaptační kurzy šestých tříd

Na začátku září absolvovali všichni žáci šestých tříd jednodenní adaptační kurz, který slouží k tomu, aby se žáci lépe poznali a do budoucna dobře vzájemně komunikovali a spolupracovali.

Adaptační kurzy probíhaly ve třech zářijových termínech za účasti třídních učitelů Zemanové, Střalkové a Blažka a školní psycholožky Jurochové.

“Adaptáček” je den plný her, seznamování a zábavy. V tento den jsme neměli výuku. Sešli jsme se v učebně výtvarné výchovy, kde měla paní psycholožka pro nás připravené hry na seznámení, porozumění si navzájem a trénovali jsme také vzájemnou spolupráci. Kolem poledne jsme přešli do hotelové školy, kde poobědvali ti, co měli přihlášené jídlo.

Po něm jsme pokračovali výšlapem na Horečky. Dokonce i během chůze jsme hráli sebezpoznavající hru s vršky. Došli jsme na naučnou stezku Beskydské nebe s expozicí Život v korunách stromů. Zde jsme měli za úkol vyřešit kvíz, ze kterého nám nakonec vznikla tajenka. Vyzkoušeli jsme si “Bosý chodníček” a zahráli si další hry na louce před Rekovicemi.

Na závěr jsme si koupili občerstvení v hospůdce U Janíka. Každý z nás dostal pamětní diplom a tatranku. Sešli jsme po serpentinách dolů a u školy bylo ukončení kurzu.

Během adaptačního dne se mi nejvíce líbily hry s míčem na louce před Rekovicemi, ale zároveň i tajenky byly super. Jsem moc ráda, že v rámci naší třídy (6.C), i když jsme na této škole úplně noví, jsme se dokázali během tohoto kurzu hodně sblížit.

Věřím, že i zbývající šesté třídy si tento den hodně užily.

A jak si užili adaptační kurzy další žáci šestých tříd a co se jim na něm nejvíce líbilo?

Hana Drozdová, 6.A: „Adaptační kurz jsem si hodně užila. Nejvíce se mi na něm líbilo, jak jsme prolézali stezku Beskydské nebe“.

V přírodě se nám moc líbilo a užili jsme si to | Foto: paní učitelka Zemanová

Společný snímek třídy 6.A společně se svým panem třídním učitelem Martinem Blažkem | Foto: paní školní psycholožka Jurochová

Jan Veselý, 6.A: „Adaptační kurz se mi líbil, nejlepší pro mě byla vědomostní soutěž, jak jsme vypisovali ptáky do tajenky.“

Štěpán Zahálka, 6.A: „Na adaptačním kurzu se mi nejvíce líbily otázky a hodně se mi líbilo, že jsme byli v přírodě a taky ve volném prostoru, kde můžeš být sám sebou.“

Adrian Karoly, 6.B: „Nejvíce se mi líbilo, jak jsme byli v restauraci U Janíka. Bylo dobré, že jsme hráli hodně her. Taky mě bavila křížovka a jak jsme hráli hru, že jsme slepí a němí.“

Martin Vlček, 6.B: „Bylo to dobré a nejvíce se mi líbilo, když jsme si zkoušeli, jaké to je nemít žádné smysly.“

Vanesa Kahánková, 6.B: „Nejvíce se mi líbilo, jak jsme hráli různé hry, jak jsme šli na výlety a také plnění úkolů. Bavila mě hra s víčky, u které jsme si museli hledat dvojice podle čísla a další spojovací hry.“

Jiří Lužinský, 6.C: „Dost jsem si ho užil a nejvíce se mi na tom líbilo, jak jsme dělali hádanku s ptáky na ptačí stezce.“

Sebastian Srněnský, 6.C: „Na adaptačním kurzu se mi nejvíce líbilo, jak jsme šli na Horečky, tam jsme hráli nějaké hry, třeba hoňku, předávání míče a pak jsme šli směrem dolů. Vyšli jsme na Janíka, tam jsem si nic nekoupil, protože jsem neměl čas.“

Spokojená třída 6.B s paní třídní učitelkou Michaelou Zemanovou

| Foto: paní školní psycholožka Jurochová

Adaptační kurz absolvovala i třída 6.C s paní třídní učitelkou Lenkou Sřalkovou

| Foto: paní školní psycholožka Jurochová

Pak už jsem jel domů, ale užil jsem si to hrozně moc.“

Tereza Čajánková, 6.C: „Adaptační

kurz se mi líbil strašně moc a nejvíce se mi tam líbila ta zábava a spousta her.“

Aneta Kuchařová, VI.C

Anketa mezi nováčky na druhém stupni

Našim spoluvrstevníkům, žákům 6. ročníku, jsme položili tři anketní otázky týkající se naší školy, změn při přechodu z 1. na 2. stupeň a jejich nynějšího oblíbeného předmětu.

Co se ti na škole líbí, nebo nelíbí?

Dita Harabišová, 6.B: „Líbí se mi nový chodník a nelíbí se mi známkování tělesné, hudební a výtvarné výchovy.“

Andrea Balcarová, 6.B: „Líbí se mi, že v létě můžeme o velké přestávce ven a nelíbí se mi, že na druhém stupni není ovoce do škol.“

Šimon Hoďák, 6.B: „Na škole

se mi líbí záchody, protože jsou upravené.“

Jan Pítr, 6.A: „Na škole se mi líbí učitelé a nelíbí se mi učení.“

Evelína Polohová, 6.A: „Na škole se mi líbí, že to tady mají úžasně zpracované, mají tu nádherné hřiště. I učebny a skříně jsou v docela dobrém stavu. Ale nelíbí se mi například naše učitelka z češtiny, která by nám nejraději dávala samé písemky a bylo by lepší, kdyby většina učitelů byla hodnější.“

Matthew Mičan, 6.A: „Líbí se mi bufet.“

Aneta Kuchařová, 6.C: „Máme tu celkem dobré učitele, horší je to, že jsme ve třídě jen čtyři holky.“

Antonín Špaček, 6.C: „Na škole se mi líbí, že jsou tu dobří učitelé.“

Jan Krpec, 6.C: „Líbí se mi, že tu jsou dvě tělocvičny.“

Co je pro tebe největší změna?

Dita Harabišová, 6.B: „Musím chodit o dvě patra výše do třídy.“

Andrea Balcarová, 6.B: „Že máme šest hodin a pro mě je to hodně.“

Šimon Hoďák, 6.B: „Víc hodin, protože je to pro mě moc.“

Jan Pítr, 6.A: „Rozhodně učení.“

Evelína Polohová, 6.A: „Na prvním stupni byli hodnější učitelé a na druhém už nejsou tak hodní.“

Matthew Mičan, 6.A: „Pro mě je

největší změna, že píšeme samé písemky.”

Aneta Kuchařová, 6.C: „Máme více učitelů a na prvním stupni bylo lehčí učivo.”

Antonín Špaček, 6.C: „Musím jezdit autobusem, protože bydlím daleko.”

Jan Krpec, 6.C: „Učíme se těžší učivo.”

Jaký je tvůj oblíbený předmět?

Dita Harabišová, 6.B: „Můj oblíbený předmět je výtvarka.”

Andrea Balcarová, 6.B: „Čeština, protože mě baví.”

Šimon Hoďák, 6.B: „Mým oblíbeným předmětem je zeměpis, protože mě to baví a je to fajn.”

Jan Pítr, 6.A: „Tělocvik, protože mě baví sportovat a nemusím se na to moc učit.”

Evelína Polohová, 6.A: „Mým oblíbeným předmětem je zeměpis, protože tam máme hodnou paní učitelku a je na nás strašně milá.”

Matthew Mičan, 6.A: „Tělocvik, protože mě baví sport.”

Aneta Kuchařová, 6.C: „Mým oblíbeným předmětem je výtvarka, protože si ráda maluji a je tu hodná paní učitelka.”

Antonín Špaček, 6.C: „Tělocvik, protože mám rád sport.”

Jan Krpec, 6.C: Tělocvik, protože mám rád fotbal.”

Kristýna Svičková, VI.B
Martin Vlček, VI.B

Devátáci navštívili vodní elektrárnu a dozvěděli se o čarodějnických procesech

Dne 29. září se žáci všech devátých tříd zúčastnili exkurze do Velkých Losin a na Dlouhé stráně. Vyjždělo se již v pět hodin ráno, a proto někteří v autobuse ještě dospávali, zatímco jiní si povídali, nebo poslouchali písničky. Cesta trvala hodinu a čtyřicet pět minut.

Nejprve jsme navštívili zámek Velké Losiny. Po prohlídce zahrad v jeho okolí jsme si prohlédli i interiér této památky a poslechli si historii zámku. Zaujalo mě, že zámek je spjat s proslulými čarodějnickými procesy.

Po návštěvě zámku jsme šli pěšky do losinské papírny.

Seznámili jsme se s historií papírny, jejím zařízením a viděli jsme i celý proces výroby ručního papíru, který je velmi vzácný.

Poté jsme autobusem jeli asi půl hodiny k vodní elektrárně Dlouhé stráně. U ní jsme se nejprve dozvěděli informace o samotném fungování elektrárny a zhlédli dvě krátká videa. Prohlédli jsme si taky jednu z vystavených turbín.

Exkurze se nám líbila a i počasí se vydařilo! | Foto: paní učitelka Bartoňová

Autobusem jsme se přesunuli na dolní nádrž a poté jsme viděli i horní nádrž, která je vážně obrovská. V její blízkosti jsme si pořídili několik vzpomínkových třídních fotek. Prostřednictvím této exkurze se propojily naše znalosti z předmětů fyzika, zeměpis, chemie a občanská výchova. V praxi jsme viděli využití fyzikálních a chemických zákonů.

Jsem ráda, že jsem se tohoto

výletu zúčastnila, protože byl rozmanitý a dozvěděla jsem se mnoho nového.

Eliška Mičulková, IX.C

Naše škola očima letošních prvňáčků

Začal nový školní rok 2022/2023 a do naší školy nastoupila spousta nových žáků, především prvňáčků. Stejně jako minulý rok máme tři první třídy. Po prvním měsíci ve škole jsme prvňáčkům položili tyto otázky:

*Co se ti nejvíce líbí na naší škole?
Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?
Na co ses do školy nejvíce těšil/a?
Čím bys chtěla být, až vyrosteš?*

Sabina Hofmanová, 1.A: „Nejvíce se mi líbí, že někdy papáme a někdy se učíme. Nejlepší je tělocvik. Nejvíce jsem se do školy těšila na to, že se budu učit. A chtěla bych být kominičkem.“

Matouš Videcký, 1.A: „Nejvíce se mi na téhle škole líbí učení, psaní a matematika. Nejoblíbenější předmět je výtvarka. Do školy jsem se těšil na psaní. Chtěl bych být farmářem.“

Julie Polohová, 1.A: „Nejvíce se mi na škole líbí to, že se učíme psát. Nejoblíbenější předmět je výtvarka, ale taky mě baví housle. Nejvíce jsem se těšila na to, až se naučím psát a budu si moct doma číst nějaké knížky. Chtěla bych být farmářkou.“

David Polášek, 1.A: „Mně se nejvíce líbí, že tady píšeme. Můj nejoblíbenější předmět je asi výtvarka. Těšil jsem se na psaní a na angličtinu. Chtěl bych být hasičem.“

Eliška Jiříčková, 1.A: „Líbí se mi, že je tady velký prostor. Nejoblíbenější předmět je matematika. Nejvíce jsem se těšila, že už budu umět číst a psát. Chtěla bych být policistkou.“

Matěj Špaček, 1.B: „Líbí se mi, že je to tu docela prostorné. Můj nejoblíbenější předmět je matematika. Těšil jsem se na kamarády a na učení. Chtěl bych být učitelem.“

Vítězslav Pítr, 1.B: „Nejvíce se mi líbí, že tu mám kamarády. Nejlepší je matika. Těšil jsem se na všechno. A chtěl bych být fotbalistou.“

Viktorie Rýcová, 1.B: „Nejvíce se mi líbí družina. Nejoblíbenější předmět je angličtina. Těšila jsem se na všechno. Chci být volejbalistkou.“

Anet Bařinová, 1.B: „Líbí se mi tu družina. Můj nejoblíbenější předmět je čeština. Nejvíce jsem se těšila

na kamarády. Chtěla bych být policistkou.“

Lea Rašková, 1.B: „Nejvíce se mi líbí družina. Nejlepší předmět je angličtina. Do školy jsem se nejvíce těšila na kamarády. Chtěla bych být baletkou.“

Dominik Čech, 1.C: „Nejvíce se mi líbí, jak se tady učíme. Můj nejoblíbenější předmět je matika. Těšil jsem se, až se budeme učit psát. A chtěl bych být policistou.“

Hana Fišerová, 1.C: „Nejvíce se mi líbí učení. Nejlepší předmět je výtvarka. Nejvíce jsem se těšila, až se naučím číst. Až budu velká, tak bych chtěla dělat nehty.“

Rozálie Židková, 1.C: „Nejvíce se mi

líbí kamarádi. Nejlepší předmět je angličtina. Těšila jsem se na paní učitelku. Chtěla bych být veterinářkou.“

Jakub Radko, 1.C: „Nejvíce se mi líbí, jak chodíme na bazén. Nejoblíbenější předmět je matematika. Těšil jsem se, až se naučím číst. Chtěl bych být policista.“

Alena Jedináková, 1.C: „Nejvíce se mi líbí tvoření. Nejoblíbenější předmět je angličtina. Těšila jsem se nejvíce na to, až se uvidím s kamarády ze školky. Chtěla bych být vědkyní.“

Silvie Kuchařová, IX.C

Adéla Bordovská, IX.C

Třída 1.A pod vedením paní učitelky Kristýny Ryškové | Foto: Filip Christodulos, IX.C

Ve třídě 1.B dohlíží nad žáky paní učitelka Monika Bialková | Foto: Filip Christodulos, IX.C

Paní učitelka Jitka Skřečková s dětmi ze třídy 1.C | Foto: Filip Christodulos, IX.C

Získal jsem licenci trenéra šachu

Po dlouhém přemlouvání jsme konečně udělali rozhovor s panem učitelem, ale i zakladatelem Kalamáře, Davidem Hýlem. Na naší škole učí český jazyk, dějepis, občanskou a tělesnou výchovu. Zeptali jsme se na otázky, jak ohledně Kalamáře, tak jeho osobního života. Nemohli jsme také zapomenout na kroužek šachů, který zde vede.

Byl to Váš nápad začít dělat školní časopis Kalamář?

Školní časopis tady v minulosti fungoval pod jiným názvem, ale před mým příchodem na školu byla jeho činnost ukončena. Bývalý pan ředitel Stieborský však jevil zájem o to, aby škola měla své vlastní periodikum a ptal se mě, zda bych „do toho šel“. Nechal jsem si nějaký čas na rozmyšlenou a pak jsem tuto výzvu přijal.

Baví Vás se věnovat Kalamáři?

Baví mě to, ale je to hodně časově náročné. Vymýšlet s žáky témata, rozvrhovat je a domlouvat se, kdo co bude psát, konzultovat

s každým redaktorem jeho napsaný článek, upozorňovat na termíny odevzdání prací nebo opravovat chyby. Navíc se redaktorský tým časopisu neustále obměňuje, odcházející deváťáky nahrazují mladší žáci, kteří se musí na začátku zaučit. Dříve jsem zodpovídal i za grafickou podobu časopisu, ale to už bylo časově nezvladatelné, proto jsem velmi rád, že náš tým od minulého čísla posílila paní učitelka Markéta Šenkeříková. Ta má na starosti právě grafickou část Kalamáře.

Co děláte ve svém volném čase?

Já toho volného času teď moc nemám, protože mám tři dcery, kterým se věnuji, nebo je vozím po zájmových kroužcích. Ale když už nějakou tu volnou chvíli mám, tak je to nějaká sportovní aktivita, nebo práce na zahradě.

Co jste dělal předtím, než jste přišel na Záhnutí?

Pracoval jsem dvanáct let u soukromé obchodní firmy, takže jsem působil úplně v jiném oboru, než je školství. Za tuto zkušenost jsem však dnes rád, protože jsem

si vyzkoušel spoustu činností z této branže. Dělal jsem logistiku, výběrová řízení na nové zaměstnance, řídil skupiny pracovníků, jednal s úřady, absolvoval pravidelné obchodní schůzky v Česku i na Slovensku. Po dvanácti letech jsem si však uvědomil, že potřebuji změnu, že mě ta práce už vnitřně nenaplnuje. A jediná profese, o které jsem uvažoval, bylo učitelství, které jsem vystudoval. Po dokončení studií jsem si nebyl jistý, zda mám jít pracovat do školství. Potřeboval jsem tedy dvanáct let na to, abych dospěl k názoru, že tuto práci chci dělat. A sám jsem překvapen, jak moc mě práce s žáky nyní baví a naplňuje.

Co jste vystudoval za školy?

Po maturitě na příborském gymnáziu jsem vystudoval magisterský obor český jazyk a filozofie na Filozofické fakultě v Olomouci. Zároveň jsem zvládl i bakalářské studium žurnalistiky.

Čeho byste v životě ještě chtěl dosáhnout?

Já určitě nemám žádné megalomanské sny. Chtěl bych ještě

ve větší míře procestovat svět, navštívit spoustu dalších zemí. A předpokládám, nebo spíše doufám, že se mi to podaří. Některé sny už jsem si splnil. Mám to postavené tak, že pokud budu chtít v určitém životním okamžiku něčeho dosáhnout, či něco prožít, chci mít možnost svobodné volby. A bude jen na mě, zda ji využiji.

Které předměty byly Vaše oblíbené a které Vás nebavily?

Vždy mě zajímaly více humanitní předměty, to znamená český jazyk, dějepis, zeměpis, bavil mě tělocvik, a naopak jsem moc neměl rád předměty jako fyzika, přírodopis, to jsem vždycky nějak přetrpěl. A nejhorší pro mě byla výtvarná výchova. V ní jsem vývojově ustrnul asi ve školce, takže kolikrát si paní učitelka nebyla jistá, zda jsem daný obrázek kreslil s otevřenými očima, nebo jsem měl zrovna oči zavřené. Dle výsledku mě kresby to nebylo poznat.

Co je pro Vás v životě nejdůležitější?

V této chvíli je pro mě nejdůležitější rodina, má žena a děti,

to je pro mě prioritou. Aby i ony měly spokojený život. A dále zdraví, i když to zní jako klišé. To souvisí s myšlenkou svobodné volby. Pokud totiž není člověk zdravotně v pořádku, ovlivňuje ho to v mnoha směrech a už je něčím omezen.

Jaké to pro Vás je být třídní učitel?

Pro mě je to nová zkušenost. Hodně vždy záleží na samotné třídě - jak je početná, jaké jsou v ní vzájemné vztahy a dalších faktorech. Vzhledem k tomu, že mám živější třídu, tak kromě výuky musím někdy provádět i nepopulární výchovná opatření. Někteří žáci s nimi souhlasí, jiní méně, ale musí to být.

Na škole vedete kroužek šachů.

Jak jste se k tomu dostal?

Už od dětství jsem šachy hrál, ve školce, možná v 1.třídě, jsem je uměl. Dokud jsem studoval, hrával jsem je pravidelně. Poté jsem měl dlouhou pauzu a dostal jsem se k šachům až poté, co jsem je začal učit své děti. Šachy nyní zažívají boom, jsou propagovány ve školkách,

v západní Evropě a u nás v některých velkých městech jsou už dokonce součástí školní výuky. Mají totiž velmi pozitivní vliv na matematické myšlení, dokonce zlepšují čtenářské dovednosti a schopnost porozumět textu. Proto jsem minulý školní rok úspěšně složil zkoušky a získal licenci trenéra šachu 4.třídy. Následně jsme se s panem zástupcem domluvili, že v naší škole povedu šachový kroužek.

Silvie Kuchařová, IX.C
Adéla Bordovská, IX.C

Pan učitel David Hýl společně s autorkami rozhovoru, Silvií Kuchařovou a Adélou Bordovskou | Foto: Filip Christodulos, IX.C

První místo Karolíny Gliwitzky v literární soutěži

Ve středu 14. září 2022 město Frenštát pod Radhoštěm oslavilo 640. výročí první písemné zmínky o tomto místě. Městská knihovna v této souvislosti vyhlásila literární soutěž s názvem “Naše město Frenštát”, v níž její účastníci mohli formou prózy, básně či

komiksu napsat Frenštátu k jeho výročí vzkaz, jak město vnímají, případně jakou vzpomínku či zážitek s ním mají spojený.

Obrovského úspěchu dosáhla žákyně naší školy Karolína Gliwitzky, která zvítězila ve své kategorii děti a mládež.

Gratulujeme!

Soutěže se zúčastnili i další žáci naší školy. Na následujících stránkách vám představíme některé jejich povedené práce.

Vítězný komiks Karolíny Gliwitzky

Karolína Gliwitzky, IX.C

Tanec pod hvězdami

Na začátku roku přišel náš pan učitel češtiny do třídy, že máme napsat slohovku, nebo báseň o Frenštátu, protože slaví výročí. Nevěděla jsem, o čem mám psát, ale pak jsem si vybavila zážitek, na který v životě nezapomenu a stal se právě v tomto městě. Jedna z nejsilnějších vzpomínek se mi pojí s Základní uměleckou školou ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde navštěvuji taneční obor.

Byl pátek 17. 6. 2022 a já jsem šla do školy. Myšlenkami jsem se už připravovala na večer, kdy se konal 6. ročník akce „Tanec pod hvězdami“, který každoročně pořádá frenštátská ZUŠ v Amfiteátru na Horečkách. Byl to pro mě velký večer, protože to bylo moje první vystoupení z airhoop (závěsné akrobacie) a z baletu. Hodně jsem se těšila, ale byla jsem i dost nervózní. Hned po vyučování jsme měli generálku, kde jsme si všechna vystoupení vyzkoušeli v prostoru a znovu si zopakovali choreografie. Poté jsme mohli jet domů, odpočinout si a nabrat síly.

Kolem devatenácté hodiny jsme měli sraz. Měli jsme dost času na nachystání se, protože samotné vystoupení začínalo až ve dvacet jedna hodin. Volný čas jsem trávila s holkami z mého ročníku nebo také projížděním choreografií. Pomalu začali přicházet diváci, kterých nakonec bylo přes tisíc, což je úžasná účast. Jakmile se začalo stmívat, akce se blížila k začátku. Museli jsme si jít obléct kostýmy. Přesně ve dvacet jedna hodin, kdy už na obloze svítily hvězdy, vstoupil pan ředitel Vladimír Vondráček na pódium, aby všechny přivítal, uvedl první vystoupení a tímto zahájil celou akci. Já jsem začínala s taneční skupinou BBF s choreografií „Proudy“. Po odtančení jsem se musela jít rychle převléct, protože jsem měla další vystoupení, a to tentokrát z airhoop se svojí sestrou s názvem „Pouto“. Tohoto vystoupení jsem se nejvíce obávala, ale byla jsem šťastná, že se nám to povedlo víc než na samotných trénincích. Měla jsem chvíli čas, tak jsem šla za rodinou a kamarády, kteří se přišli podívat.

Byla jsem moc šťastná, že tam byli. Strávila jsem tedy čas chvíli s nimi a šla se připravit na další tři choreografie. Vystupovala jsem se dvěma tanečními skupinami, a to s choreografiemi „Girls Talk“ a „Cesta“. Také jsem měla příležitost zatančit si sólo s názvem „Energie života“, za což jsem strašně ráda. Poté jsem si zašla dát párek v rohlíku a připravovala jsem se na poslední vystoupení „Přírodní živly“, které bylo s holkami z mého ročníku. Když dotančili úplně poslední, šli jsme všichni naposledy na pódium. Pan ředitel všem poděkoval a rozloučil se. Kolem půlnoci jsem tedy odcházela plná emocí, obohacena novými zkušenostmi, a hlavně šťastná.

Tuhle vzpomínku mám tedy spojenou s Frenštátem pod Radhoštěm a s jistotou vím, že na to nikdy nezapomenu. Jsem moc vděčná, že jsem si mohla vyzkoušet tančit před velkým publikem. Je to ta nejlepší zkušenost, kterou jsem si mohla přát.

Silvie Kuchařová, IX.C

Město barev

Frenštát vnímám jako barvy. Barvy, které mám rád...

Zelená je barva přírody, barva víkendových pochodů s tátou na Velký Javorník. Někdy s úsměvem, někdy s pláčem...

Červená je barva školy.

Škola plná povinností a nových kamarádů...Pořád jedu v určitém tempu.

Žlutá je pro mě barva sluníčka. Sluníčka, které mám rád....

Bílá je pro mě barva kluziště. Barva bruslení. Rád bruslím. I přes

všechny úrazy, které se mi tam staly. Modrá, barva vody. Rád plavu. Mám rád návštěvu frenštátského aquaparku.

Jan Vlk, VII.A

Frenštát pod Radhoštěm v ročních obdobích

V této slohové práci bych ráda popsala Frenštát pod Radhoštěm během ročních období.

Do Frenštátu pod Radhoštěm jsem se přistěhovala z Ostravy s rodiči, když mi byly dva roky. Důvodem byla hlavně místní příroda a čerstvý vzduch. Tím, že nejsem rodák z Frenštátu, vnímám možná Frenštát jinak než lidé, kteří tady žijí po generace. Na Frenštátu mám ráda spojení s přírodou. V každém ročním období vypadá město jinak.

Prostředí Frenštátu je podle mě nejhezčí na podzim, kdy nejraději chodím sbírat kaštiny a krmit kachny.

Ráda si všímám, jak se zbarvuje listí. Vadí mi ale, že na podzim často prší. V listopadu taky přijíždí sv. Martin, patron města, se svou družinou. Lidé ho vítají na náměstí.

Líbí se mi, když v zimě padají sněhové vločky na střechy budov a koruny stromů. A mám ráda, jak děti kloužají a padají na namrzlých chodnících. Vyráží pak na kluziště. A naopak se nelíbí, že jsou lidi zmrzlí a potom i protivnější. Někdy jsou řeky Lubina a Lomná zamrzlé, kachny spí. Příroda je klidná.

Líbí se mi, jak na jaře sníh taje a okolní příroda zezelenává.

Z kopce Na Marku se rozhlížím do okolí na místní kopce.

V létě mi vadí vedro, a tak ráda chodím na místní koupaliště. Líbí se mi nachové červánky při západu slunce.

I když si na Frenštát někdy stěžuju, mám na tohle město hodně milých vzpomínek z různých ročních období - pokaždé jiné a pokaždé hezké.

Daniela Fejtková, VII.A

Rozhovor s Frenštátem

Je to město, ve kterém bydlím od narození. Hraju tady fotbal a chodím do školy. Bydlí tady celá moje rodina a kamarádi. Ve městě se mi docela líbí. Je tu vše, co potřebuji. Jednoho odpoledne jsem pozval Frenštát na rozhovor...

Ahoj Frenštáte! Jak dlouho jsi už mezi námi?

Jsem už tady 640 let. Nemohu s jistotou říci své přesné datum založení. Z roku 1382 je první písemná a doložená zmínka o mém založení.

Změnilo se něco na Tobě za ten dlouhý čas? Já jsem se narodil před 12 lety, takže Tě znám jen v takovéto dnešní podobě.

Změn bylo mnoho. Můžeš mě vidět například v místním Muzeu na dobových fotografiích. Do dnešní podoby jsem prošel dlouhým vývojem. Od 16. století jsem nabýval na důležitosti. Začala se stavět radnice, pořádaly se zde trhy. Stal jsem se důležitou obchodní křižovatkou. Začali zde hojně přibývat řemeslníci, zejména tkalci. V 18. století mi byl přiznán titul města. Od 19. století je volen městský úřad se starostou. Dokonce jsem měl vlastní Okresní soud. Začaly se stavět školy, sokolovna, radnice, kino a dobudovala se železniční doprava. Náměstí s podloubím a radnicí se začalo rýsovat až od 18. století. Pak vypukla válka. Během

okupace položilo několik občanů města život. Po válce se začalo město rozvíjet. Stavěla se sídliště, mateřské školy a jesle, restaurace. Dříve tu bývaly jen tzv. staré domky, nezpevněné silnice.

Jak se ti líbí dnešní obyvatelé?

Ahoj Radku, znám Tě od narození. Jsi jedním z mých obyvatel od roku 2010. Musím Ti však říct, že dnešní obyvatelé se mi moc nelíbí, protože to, co mi dělají, mě bolí. Například: všichni nevyhazují odpadky do koše, nebo mi ničí plíce tím, jak pořád jezdí auty. Žije zde přibližně 11 tisíc obyvatel, tak si dovedeš představit, že všechny je uhlídat, je nadlidský výkon.

Co se Ti na sobě líbí?

Je to má poloha. Jsem obklopen malebnými horami moravskoslezských Beskyd, mezi soutokem řek Lubiny a Lomné. Pyšním se, že v mé blízkosti je známá hora Beskyd, Radhošť. Je to poutní místo, takže každým rokem sem zavítá mnoho turistů. Tím pádem se dostanou i na mé území. Do mé spádové oblasti patří i Trojanovice a všechny místní části, například Bystré, Planiska, Kopaná, Bartošky.

Dále se mi líbí, když se mi obyvatelé toulají přírodou. Především zdejší částí Horeček. Stojí zde i ruina kdysi velmi krásné a lidmi z širokého okolí vyhledávané Vlčiny. Dokonce

jsem si zahrál i v jednom filmu pro pamětníky, to byla pocta. Cesta z Horeček vede i na Javorník, Frenštátčany velmi oblíbený „kopc“ pro každodenní turistiku.

Je něco, co bys chtěl na sobě změnit?

Je toho celkem dost. Nejvíce bych si přál, aby si mě obyvatelé i lidé, kteří mě navštíví, více vážili. Jsem často špinavý a zanedbaný. Některé části by už opravdu potřebovaly opravit. A silnice, to je další katastrofa. Na některých místních cestách jsou tak velké díry, strašně mě to bolí. Líbí se mi zezeň – stromy, květiny a krásné trávníky a samozřejmě usměvaví lidé.

Letos slavíš jubileum, co bys vzkázal svým obyvatelům?

Své obyvatelé mám stále rád. Vždycky mě potěší, když vidím, že jsou lidé šťastni. Měli by si mě ale více vážit.

Závěrem Ti chci popřát, milý Frenštáte, k tomu Tvému letošnímu výročí, abys jenom vzkvétal a měl štěstí na milé a hodné obyvatele, kteří budou s láskou a rozumem o Tebe pečovat.

Radek Zdráhal, VII.A

Óda na Frenštát

Frenštáte, šest set čtyřicet let zde stojíš,
nic neříkáš, mlčíš,
však dnes jsi promluvil,
mě tím oslovil.

Cos za těch tolik let prožil,
kolik událostí a akcí zažil.
Kolik slavných lidí zde žilo
a toto město proslavilo.

Město, kolik lidí si svou krásou okouzilo,
avšak ne všechno se ti podařilo.
Frenštáte přeji ti, aby jsi zde dlouho byl
a mnoho lidí ještě potěšil.

V tomto roce Frenštát slaví,
přejeme mu mnoho zdraví.
Ať se nové domy staví
a ty staré zase spraví.

Hodně slavných jmen zde žilo,
tohle město proslavilo.
Těžko všechny jmenovat,
nezbývá než děkovat.

Když procházím ulice a náměstí,
zmocní se mě pocit štěstí,
že v pohoří Beskydy,
žije město bez chyby.

Jan Čajánek, IX.C

Frenštátská básnička

Po Frenštátě chodívám
a náladu dobrou mívám.
Do Pohody sednu si,
a dortíku kousnu si.

Co potřebuji seženu,
nikde se s tím neženu.
Na kafičko času dost,
dám si jedno pro radost.

Jen si člověk představí,
Lidl už se nám tu staví.
Penny, Albert to tu jistí,
v Hrušce mívají jen do šesti.

V zimě honem na kluziště,
otevřené bude jistě.
V létě se nemusím na slunci smažit,
v aquaparku se můžu svlažit.

Na Horečky je to kousek,
na cestu vezmu si pár housek.
Večer na film do kina,
rychle, už to začíná!

Adéla Bordovská, IX.C

Cyklistický kurz na Horní Bečvu proběhl ve dvou termínech

Cyklistický kurz nám právě začíná, takto jsme byli seřazeni na startu!

| Foto: **pan zástupce Majer**

Na začátku školního roku nás čekal z loňského roku odložený cyklistický výlet, který se jinak jezdí už v sedmém ročníku. Tento výlet není povinný. Vzhledem k vysokému počtu účastníků, uskutečnil se letos ve dvou termínech, přičemž já jsem absolvoval

ten první, který byl určen třídám 8.A a 8.C.

Před samotným kurzem jsme hned druhý školní den museli absolvovat bezpečnostní kurz a trénink zručnosti jízdy na kole na dopravním hřišti ve Frenštátě p.R..

snadnější trasou dostal na starost pan učitel David Hýl a paní učitelka Zita Kučová.

Od školy jsme vyjeli kolem půl deváté. Trasa směřovala na Maralák a po krátké pauze jsme pokračovali směr Podolánky a Martiňák. Vyšlapat

V pondělí 5. 9. 2022 jsme přijeli na kole ke škole sbalení a nedočkaví, kdy už vyrazíme. Rozdělili jsme se do dvou skupin podle toho, jak se kdo cítil v jízdě na kole zdatný. Pro první, zdatnější skupinu, která měla náročnější trasu, byl přiřazen jako dozor pan učitel Jiří Koláček a paní učitelka Adéla Svobodová. Druhou skupinu se

kopec na Martiňák bylo docela obtížné, všem rychle ubývaly síly, a proto jsme na vrcholu udělali přestávku v restauraci na oběd, kde jsme si každý objednal něco dobrého.

Posilnění jsme sjeli z Martiňáku na Prostřední Bečvu, kde jsme se zastavili v obchodě s potravinami. Zde se naše skupinky rozdělily - druhá skupina se vydala rovnou k hotelu, zatímco zdatnější skupina ještě pokračovala dále a na hotel dorazila asi o hodinu později.

Ubytování jsme měli zajištěné v chatkách v hotelu Cherry na Horní Bečvě. Na místním hřišti jsme si mohli zahrát nohejbal, volejbal, případně jiné hry. Po krátké informační schůzce byla teplá večere a pak jsme se šli projít ke skalám na vyhlídku. Po návratu zpět jsme měli volný program a ve 22 hodin byla večerka.

Druhý den jsme se v 8 hodin nasnídali, sbalili věci a naložili je do připravené dodávky. Nasedli jsme na kola a vyjeli směr Prostřední Bečva, nejprve do obchodu a poté na fotbalové hřiště. Chvilku jsme si zahráli s míčem a cesta pokračovala po cyklostezce podél Bečvy směrem do Rožnova. V Gibon parku u hotelu Eroplán byl naplánován oběd.

Po jídle jsme vyšlapali kopec Pinduli a přes Ráztoku dojezdili do Trojanovic. Poslední naší zastávkou byl stánek u místní zmrzliny a pak jsme úspěšně dojezdili do cíle ke škole, kde na nás již čekali rodiče, aby nám posbírali

Přehrada na Horní Bečvě, už jsme skoro v cíli! | Foto: paní učitelka Svobodová

Krátká zastávka v průběhu cesty | Foto: paní učitelka Svobodová

batohy, a my se mohli vydat ke svým domovům.

Tento cyklokurz se vydařil, všichni to zvládli, počasí nám přálo a celý výlet se dokonce obešel bez zranění, což bylo to hlavní. Myslím, že můžu tento kurz doporučit

a pokud má někdo z nižších ročníků obavy, že by ho nezvládl, tak tyto obavy jsou zcela zbytečné.

Tomáš Bok, VIII.C

Naši žáci závodili v přespolním běhu na Horečkách

Ve středu 5. října se uskutečnilo okresní kolo v přespolním běhu na Horečkách. Tato akce byla určena nejen žákům a žákyním 2. stupně základních škol, ale také zástupcům středních škol a víceletých gymnázií. Závodu se zúčastnilo celkem sedmáct škol z celého okresu.

ZŠ Záhumí v kategorii mladších dívek a chlapců reprezentovali tyto běžci: Jan Veselý a Richard Žyla z 6.A, Jan Krpec z 6.C, Lilly Sarah Segečová, Matyáš Holeňa a Tadeáš Krejčí ze 7.A, Vanessa Mazochová a Adéla Hradečná ze 7.B a 7.C měla zastoupení v Amélii

Kopečné a Simoně Havlové. Závodu pro skupinu starších dívek se zúčastnily Barbora Stanečková z 8.A, Gabriela Rýcová z 8.B, Sára Adamčíková z 8.C a Adéla Bordovská se Silvií Kuchařovou z 9.C. Všechna uvedená družstva běžela trať o délce 1,5 kilometru. Starší chlapci běželi úsek dlouhý 2,5 kilometru a své zástupce v tomto závodě měly 8. i 9. ročníky. Na startu stáli Daniel Dostalík, Filip Hrnčíř a Jiří Petr z 8.D, z 9.C nás reprezentovali Jan Čajánek a Jonáš Novák. Na závody nás doprovázela paní učitelka Svobodová.

Soutěžila pětičlenná družstva a konečný výsledek vznikl součtem všech časů jednotlivých závodníků z daného týmu. Přespolního běhu se zúčastnilo více než 300 žáků. Z naší školy nakonec nikdo na medaili nedosáhl.

Pro mě osobně to byl náročný závod, protože na trati bylo hodně bláta a dost to klouzalo. Kvůli tomu se trať musela změnit oproti jiným ročníkům. Ale myslím, že všichni jsme bojovali a udělali maximum pro úspěch. Snad to vyjde příště!

Jonáš Novák, IX.C

Naše běžecké naděje chystající se na závody na Horečkách | Foto: paní učitelka Svobodová

Stoleté výročí narození manželů Zátopkových

V letošním roce si připomínáme sté výročí narození významného kopřivnického rodáka Emila Zátopka a jeho ženy Dany Zátopkové.

Emil Zátopek se narodil do chudé rodiny jako sedmé dítě z osmi. Měl pět bratrů a dvě sestry. V šestnácti letech začal pracovat v Baťově obuvnické továrně ve Zlíně a navštěvoval Baťovy školy. Vystudoval vojenskou akademii v Hranicích.

Dana Zátopková, rozená Ingrová, pocházela z Fryštátu. V jejích šesti letech se celá rodina přestěhovala do Vacenovic u Hodonína. Studovala gymnázium v Uherském Hradišti. Svatba s Emilem se konala 24. října 1948 v Uherském Hradišti.

Manžele Zátopkovy spojovala láska ke sportu. Věnovali se atletice

a oba se stali roku 1952 olympijskými vítězi na XV. olympijských hrách v Helsinkách. Zatímco Emil zvítězil v běhu na pět kilometrů, Dana Zátopková se stala olympijskou vítězkou v hodu oštěpem. Překonal tehdy magickou hranici padesáti metrů (50,47m).

Emil Zátopek byl několikanásobným olympijským vítězem v běhu na dlouhých tratích, který proslavil své jméno i celou zemi po celém světě. Překonal 18 světových rekordů, třikrát byl zvolen nejlepším sportovcem planety. Byla mu věnována mini opera Zátopek, která měla premiéru roku 2012 v Anglii. Po Zátopkovi je pojmenována rovněž mini planetka s oficiálním číslem 5910.

Ke stému výročí jeho narození byl o něm natočen celovečerní film Zátopek, který na pozadí politických událostí přibližuje nejen jeho sportovní úspěchy, ale i osobní život, zejména jeho vztah manželkou Danou.

Emil Zátopek zemřel 22. listopadu 2000. Jeho ostatky jsou uloženy na Valašském Slavíně v Dřevěném městečku Valašského muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. Na tomto čestném pohřebišti spočinula o devatenáct let později také jeho žena, Dana Zátopková.

Sportovní úspěchy Emila Zátopka - medaile:

Olympijské hry		
zlato	Londýn 1948	10 000 m
stříbro	Londýn 1948	5 000 m
zlato	Helsinky 1952	maraton
zlato	Helsinky 1952	10 000 m
zlato	Helsinky 1952	5 000 m

Mistrovství Evropy		
zlato	Brusel 1950	5 000 m
zlato	Brusel 1950	10 000 m
bronz	Bern 1954	5 000 m
zlato	Bern 1954	10 000 m

Sportovní úspěchy Dany Zátopkové - medaile:

Olympijské hry		
zlato	Helsinky 1952	hod oštěpem
stříbro	Řím 1960	hod oštěpem
Mistrovství Evropy		
zlato	Bern 1954	hod oštěpem
zlato	Stockholm 1958	hod oštěpem

Tadeáš Krejčí, VII.A
Jonáš Vavrečka, VII.A

Recenze Veroniky Fusové na film Zátopek

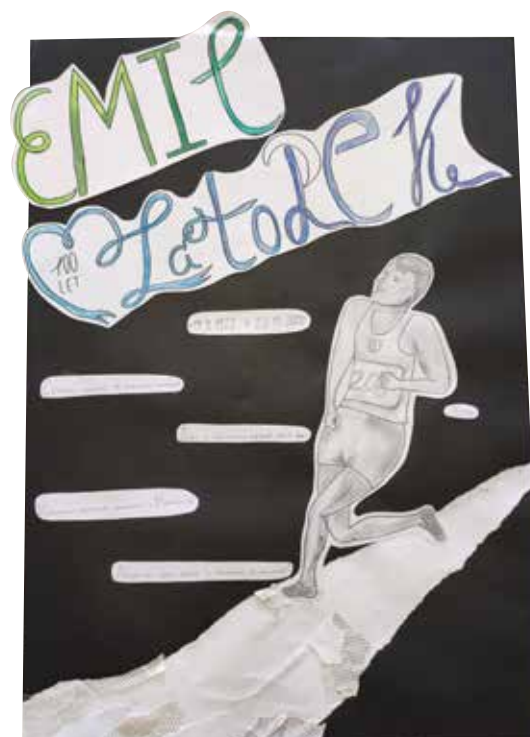
V pondělí 19. září 2022 jsme navštívili se školou film o Emilu Zátopkovi. Filmové životopisné drama o životě českého běžce má 131 minut a zachycuje nejzajímavější okamžiky z jeho života.

Dějová linie přepíná mezi dvěma časovými obdobími, a to - dle mého názoru - často matoucím způsobem. Velmi těžko se posuzovalo, v jakém období zrovna jsme a co se na obrazovce právě děje.

Zátopka hraje herec Václav Neuzil a jeho ženu Danu Zátopkovou Martha Isoová. Zejména Neuzil ztvárňuje postavu Emila skvěle, dokonale divákům přibližuje Zátopkův typický styl běhu a šklebení se. V ději se objevuje také australský rekordman Ron Clarke, který přijíždí v roce 1968 do Prahy za legendárním běžcem Emilem, jehož velmi obdivuje. V rozhovorech Rona s Emilem, pojatých v angličtině, se děj filmu vrací do momentů atletova sportovního a soukromého života. Vypráví o vztahu dvou lidí, Emila a oštěpařky Dany, manželů Zátopkových, kteří navzdory všem překážkám spolu strávili celý život.

Ve filmu můžeme vidět i mnoho zajímavostí, například to, že Emil v šestnácti letech začal pracovat v Baťově obuvnické továrně. Mohli jsme se dozvědět, že jeho sportovní kariéra začala při běhu Zlínem a po této zkušenosti Emil přijal nabídku účastnit se tréninků zlínských atletů. Film dobře ukazuje slavný Zátopkův tréninkový systém, spočívající například v běhání čtyř set metrových úseků s několikanásobným opakováním. Z filmového podání se dozvíme, že Zátopek byl čtyřnásobným olympijským vítězem. V letech 1949 a 1952 se stal největším sportovcem světa a u nás v Česku byl nejlepší z našich olympioniků, který za pouhé tři roky pokořil několik rekordů.

Film, i s mými předchozími malými znalostmi, se mi moc líbil.

Kolektivní práce 9. ročníků v hodinách výtvarné výchovy | Foto: paní učitelka Šenkeříková

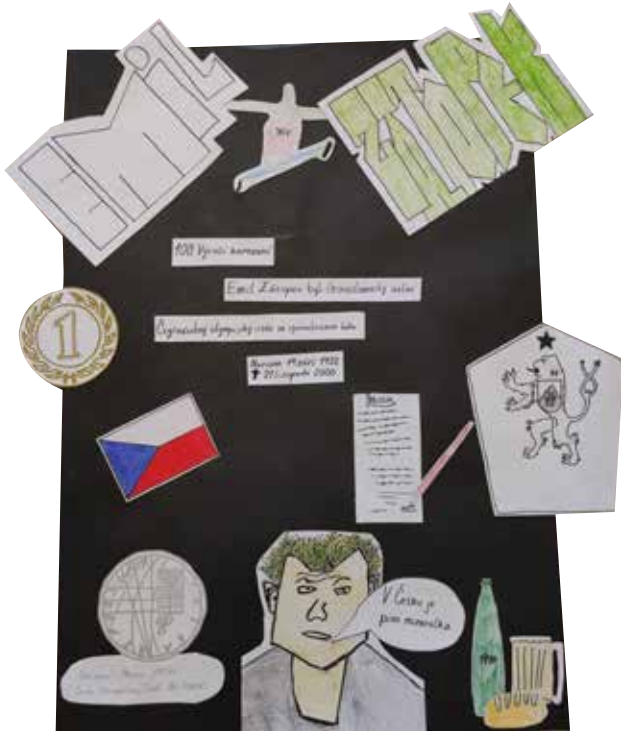
Domnívám se, že Zátopkův životní příběh může být inspirací pro tisíce sportovců po celém světě. Dávám kladné hodnocení tomuto českému filmu.

Veronika Fusová, IX.C

Recenze Adély Bordovské na film Zátopek

Putování časem

Kolektivní práce 9. ročníků v hodinách výtvarné výchovy | Foto: paní učitelka Šenkeříková

Ve filmu se prolínají dva časové úseky. První, když byl Emil mladý a trénoval běh, a druhý, kde už je starší a nevěnuje se běhu skoro vůbec. V prvním úseku se dovídáme, jak vlastně s během začal, že ho to nejdříve vůbec nebavilo, ale pak zjistil, že má na něj talent, proto začal trénovat. Trenéři ho často kritizovali, protože běhal pokřivený a měl u toho zvláštní výraz ve tváři.

Druhá časová linie pojednává o tom, že za Emilem přiletí kamarád z ciziny, australský rekordman Ron Clarke. Tady se začne děj vracet zpátky

Je zde naznačena i dobová situace v tehdejší Československu. Z politických důvodů nepovolili odjezd běžci Stanislavu Jungwirthovi a Zátopek bez něj odmítl do Finska letět. Nakonec však odletěli oba. Střídání časových úseků bylo příjemné ozvláštňení filmu, bohužel však občas trochu matoucí.

Filmu bych vytkla dlouhou stopáž, 131 minut, za sebe bych ocenila o pár minut kratší verzi. Líbilo se mi prostředí, kde byl film natočený. Bylo pro mě zajímavé vracet se do doby o několik desítek let dříve a poznávat, jak vypadala tehdejší společnost a že dost věcí bylo jiných, než v současnosti.

Celkově hodnotím film pozitivně.

Ke stému výročí narození české legendy Emila Zátopka jsme se v druhé polovině září byli podívat na film Zátopek, který popisuje jeho život.

do dob, kdy Emil běžel svůj první olympijský závod, vyhrával zlaté medaile na olympijských hrách v Londýně a později v Helsinkách.

Adéla Bordovská, IX.C

Hodnocení filmu Zátopek záhunskými žáky

Kristýna Jurková, IX.A: „Myslím, že byl hodně dobrý, že se fakt povedl, byl takový pravdivý. Myslím, že ho natočili podle reality, jak to doopravdy bylo. Bylo nádherně vidět, jak se vypracoval z člověka, který moc neuměl běhat, na nejlepšího běžce světa. Mně se líbilo všechno.“

Lukáš Quarda, IX.A: „Film hodnotím dobře, líbil se mi moc, bylo to zábavné.“

David Janáč, IX.C: „Hodnotím ho velice dobře, celý film se mi líbil. Nejvíce mě zaujalo, jak Zátopek běhal, jeho styl běhu.“

Ondřej Urbásek, IX.C: „Bylo to velice zajímavé s poutavým dějem. Líbilo se mi, jak vyhrával závody, naopak mi vadilo, jak se skákalo z přítomnosti do minulosti a z minulosti do přítomnosti.“

Miroslav Prašivka, IX.C: „Byl to dobrý film, velmi zajímavý. Líbilo se mi, jak Zátopek tvrdě trénoval.“

Tereza Veselá, VI.B

Kolektivní práce 9. ročníků v hodinách výtvarné výchovy | Foto: paní učitelka Šenkeříková

Invazivní druhy zvířat

Invazní druh zvířete je označení pro zvíře, které se uchýtilo nebo bylo dovezeno na území, které není jeho původní domovinou a výborně se mu na tomto území daří. Tato zvířata zde totiž nemají svého přirozeného predátora, který by vyrovnával jejich počty, ani nemusí soupeřit o potravu.

Mezi nejtypičtějšího představitelů invazivních druhů v České republice patří například želva nádherná, dále pak mýval severní nebo nutrie říční (nutrie se chovaly na farmách jako kožešinová zvířata, po zákazu chovu kožešinových zvířat někteří majitelé zbylá zvířata vypustili do volné přírody).

Lehce podobný příběh má také želva nádherná. V této době existuje spousta dětí, které mají doma jako prvního domácího mazlíčka právě toto zvíře. Nezřídka se stává, že želva svého majitele omrzí. Roste totiž, musí se jí častěji měnit voda a také toho více sežere. Rodinná rada rozhodne, že milou želvu vypustí do přehrady či rybníku, kde si želva sice žije

Ilustrační foto | Google Images

nádherný život, ale přehradu nebo rybník svým pobytem likviduje. Její potrava se skládá z planktonu a živočichů, čímž dochází k narušení rovnováhy ekosystému vodního prostředí. Z těchto důvodů vyšla v lednu 2022 vyhláška, která vychází z nařízení Evropské unie. Ta se týká omezení chovu těchto druhů v tom smyslu, že zvířata, která již vlastníme, necháme přirozeně dožít. Tato zvířata se nesmí prodávat, množit ani vypustit do volné přírody.

Mezi další příklady invazivních druhů zvířat v naší přírodě patří ondatra pižmová, promyka malá, veverka liščí, vrána domácí či burunduk páskovaný.

Jindřich Sládek, VIII.D

Jedenáct - Neobyčejný deník obyčejné holky

Ilustrační foto | Google Images

Literární sérii Lauren Myracleové s názvem Jedenáct - Neobyčejný deník obyčejné holky doporučuji zejména dívkám.

Tato kniha má více dílů, já vám představím první část této série. Hlavní postavou je Viki, která je zajímavá, zábavná a vtípná dívka. Viki si každý měsíc píše svůj deník, v němž

popisuje vlastní příběhy ze života, problémy se svým okolím či nepochopení s rodiči.

V díle se setkáváme i s dalšími postavami - s Luisou, Karen, nejlepší kamarádkou Amandou či s namyšlenou rivalkou Gábinou a dalšími postavami.

Kniha je super, pobavila mě, momentálně čtu druhý díl.

Vanesa Kahánková, VI.B

Výtvarné práce

Doodle kresba

Barbora Stanečková, VIII.A

Daniel Ťulák, VIII.A

Daniela Fejtková, VII.A

Michal Růčka, VII.C

Martin Vlček, VI.B

Matyáš Sokolovský, VI.B

Aneta Kuchačová, VI.C

Tereza Čajánková, VI.C

Miroslav Ondryáš, VIII.A

Etela Zářecká, VIII.B

Tomáš Weber, VIII.A

Jakub Janiš, VIII.B

Vojtěch Pešák, IX.B

Lea Srněnská, IX.B

Beáta Tůmová, IX.A

Anna Hradilová, IX.A

Barbora Hlucháňová, VI.A

Martin Pavlát, VIII.C

Matěj Kotrba, VIII.D

Lukáš Výborný, VIII.D

Výtvarné práce

Tvorba žáků

Mozaika | Kolektivní práce 9.A

Mozaika | Kolektivní práce 9.B

Mozaika | Kolektivní práce 9.C

Ročník č. 4/2022

Časopis vydává ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, okres Nový Jičín

Šéfredaktor: Silvie Kuchařová

Redakční tým: Tomáš Bok, Adéla Bordovská, Karolína Gliwitzky, Vanesa Kahánková, Tadeáš Krejčí, Aneta Kuchařová, Eliška Mičulková, Jindřich Sládek, Barbora Stanečková, Kristýna Svíčková, Jonáš Vavrečka, Tereza Veselá, Martin Vlček

Externí redaktori: Jan Čajánek, Daniela Fejtková, Veronika Fusová, Jonáš Novák, Jan Vlk, Radek Zdráhal

Fotograf: Filip Christodulos

Grafické zpracování: Kristýna Svíčková, Mgr. Markéta Šenkeříková

Editor a korektor: Mgr. David Hýl

Spolupracující pedagogičtí pracovníci: Mgr. Jana Babincová, Mgr. Veronika Bartoňová, Mgr. Monika Bialková, Mgr. Martin Blažek, Mgr. Bára Golová, Mgr. Jana Gurášová, Mgr. Kateřina Chalupová, Šárka Jurochová, Ph.D., Mgr. Jiří Koláček, Mgr. Blanka Křenková, Mgr. Martin Majer, Mgr. Yvona Plasgurová, Helena Sobotíková, Mgr. Jitka Skřečková, Mgr. Lenka Střalková, Mgr. Adéla Svobodová, Mgr. Kristýna Ryšková, Mgr. Michaela Veličková, Mgr. Michaela Zemanová

Adresa redakce: ZŠ a MŠ Frenštát pod Radhoštěm, Záhuní 408, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm, okres Nový Jičín

Email redakce: redakce@skolafren.cz